

توصیف گروه اسمی گویش کردی قوچان

دکتر پاکزاد یوسفیان

استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

دکتر علی اصغر رستمی ابوسعیدی

استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

علی اکبر چوپانی عسگرآباد*

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سیستان و بلوچستان

چکیده

کُردی از زبان‌های ایرانی نو شمال غربی و دارای دو شاخه کُردی شمالی (کُرمانجی) و جنوبی است. گویش کُردی قوچان از نظر جغرافیایی در خراسان رضوی واقع شده، اما از نظر تاریخی، وابسته به زبان‌های شمال غربی ایران و از شاخه‌های گویش کُردی شمال محسوب می‌شود. گروه اسمی در این گویش، از یک اسم به عنوان هسته و یک یا چند تشکیل می‌شود. وابسته‌های پیشین، به سه دسته و وابسته‌های پسین به چهار دسته تقسیم می‌شود. یکی از ویژگی‌های این گویش آن است که وقتی اسم یا صفت به عنوان وابسته پسین قرار می‌گیرد، جزء اضافه بین هسته و وابسته پسین می‌آید و این جزء اضافه، بیانگر جنس هسته است. اگر هسته، مذکر باشد، جزء اضافه به صورت /-ê/ و اگر مؤنث باشد، به صورت /-â/ می‌آید و اگر وابسته پسین، اسم باشد، نقش نما می‌گیرد، اما اگر صفت باشد، بدون نقش نما می‌آید.

کلید واژه گروه اسمی، هسته، وابسته پیشین، وابسته پسین، جزء اضافه.